

treball

Proletaris
de tots
els països:
uniu-vos!

Òrgan central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

Número 422

Barcelona, 30 de setembre de 1975

Preu: 10 pessetes

5 penes de mort executades

Crida del C.E.

ATUREM NOUS CRIMS! CONQUISTEM LA LLIBERTAT!

Franco ha afegit 5 noms més a la llista interminable de morts provocades per la seva tirania. Després d'unes paròdies de judicis en què s'ha condemnat sense proves i sense apel·lació uns homes i dones prèviament sotmesos a tortures salvatges, el dictador ha ordenat l'execució de cinc dels onze antifranquistes condemnats: JUAN PAREDES "Txiki", ANGEL OTAEGUI, JOSE HUMBERTO BAENA, RAMÓN GARCIA i JOSE LUIS SANCHEZ BRAVO.

L'opinió pública, dintre i fora d'Espanya, ha quedat profundament commoguda i indignada. Com és possible que el vell dictador hagi quedat insensible a la petició general de clemència, que el mateix papa Pau VI ha reiterat en tres ocasions?

La resposta és que el franquisme ha nascut desencadenant la guerra civil i només pot sobreviure amb la repressió cruenta. I que, sentint-se ferit de mort i acorralat per l'auge democràtic i les contínues defeccions entre les seves pròpies files, reacciona com una fera

moribunda. La ultra-dreta, tot imposant se en el govern, vol intimidar les forces democràtiques i cohesionar els més fidels entorn d'ella. Però d'aquesta manera es reclou més i més dintre del búnker i es gira més i més d'esquenes al país real.

La ultra-dreta és la principal culpable, amb Franco al capdavant. Però ha aconseguit de fer recaure la sang de les víctimes sobre tots els qui tenen compromisos amb l'actual sistema de poder, començant per l'Arias i tots els ministres, així com el príncep Juan Carlos, que queda marcat per un estigma imborrable als ulls dels pobles d'Espanya i davant de la història. Els afusellaments del 27 de setembre fan sonar per a molts l'hora de la veritat: o amb Franco o contra ell, o amb la dictadura i la mort o amb la democràcia i l'aspiració a la vida i a una nova convivència.

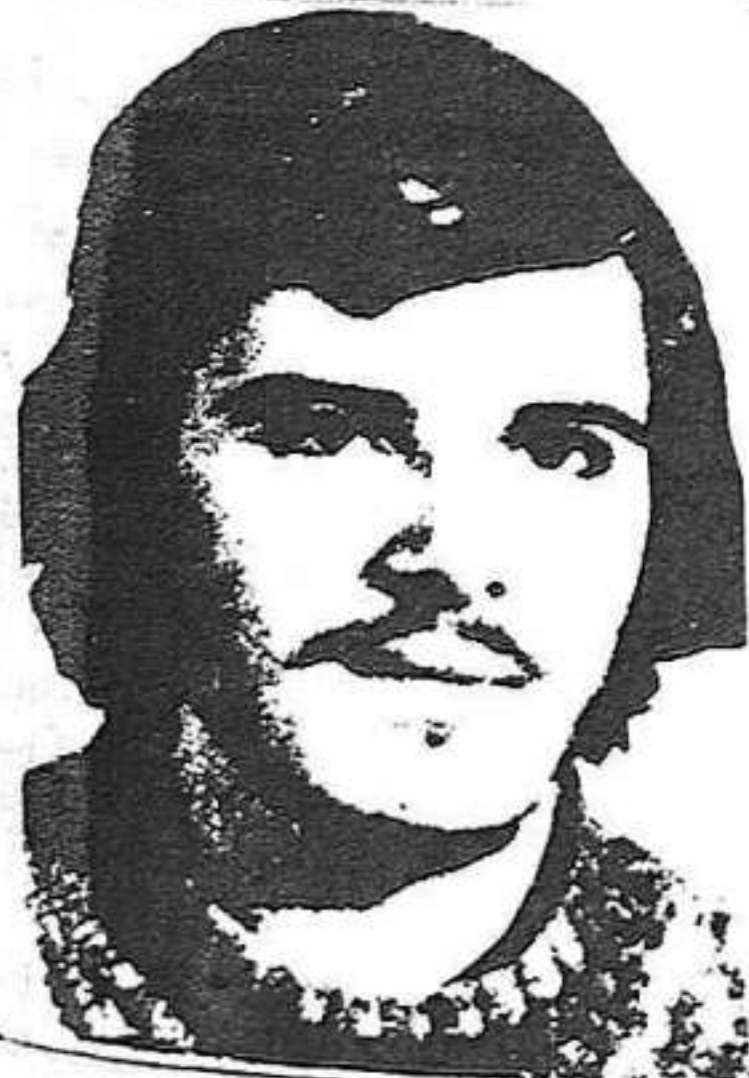
El crim ignominiós, que és una autèntica provocació a Espanya, i a tot el món, ens situa davant del dilema se-

güent: o la barbàrie d'una societat dividida i crispada per l'odi i la violència, o l'esforç col·lectiu per instaurar formes de convivència civilitzades i tolerants. Avui més que mai és moment de definir-se; no són possibles les dilacions.

Per a tota persona decent, no hi ha el menor dubte: cal arrenglar-se decididament del costat de la democràcia i fer tots els esforços necessaris per a posar fi a la dictadura. A cada hora que passem sota el franquisme es prolonguen i augmenten els perills de noves violències i d'aventures imprevisibles. Avui el silenci i la passivitat són còmplices. NO HI HA NI UN MOMENT A PERDRE! A TOT ARREU CAL ORGANITZAR-SE, MOBILITZAR SE I ACTUAR DE CARA A L'ENDERROCAMENT DE LA DICTADURA!

Els comunistes hem reiterat la nostra completa oposició al terrorisme individual com a mètode de lluita. Però

Passa a la pàg. següent

"Txiqui"

Otaegui

Baena

García Sanz

Sánchez-Bravo

Sollicituds d'indult

Havien demanat la commutació de les penes de mort les persones i institucions següents (destaquem les més importants):

- President i Secretari General de les Nacions Unides;
- President de l'Associació Internacio-

- nal per la Defensa dels Drets de l'Home;
- Papa Pau VI;
- Comissió Executiva de la C.E.E.;
- Parlament europeu (que insisteix, a més en la congelació de les negociacions d'Espanya amb la C.E.E.);
- President de l'Assemblea Nacional francesa;
- nombrosos caps d'estat i de govern, entre els quals figuren els de Gran Bretanya, Portugal, Malta, Dinamarca, etc.;
- Confederació Internacional de Sindicats lliures;
- Federació Sindical Mundial.

Havien demanat també l'indult partits polítics (com el P.C. i el P.S.U.

LA LLUITA PER SALVAR-LOS

Advocats

Des de les 20 h. del dia 25 més d'una cinquantena d'advocats es van constituir en sessió permanent al Col·legi de Barcelona per a manifestar la seva repulsa contra la pena de mort, justament el dia anterior al Consell de Ministres que podia pronunciar-se sobre les 11 condemnes de mort ja dictades. En el curs de la sessió es va aprovar un escrit on els advocats justificaven la seva actitud. Poc abans de les 15 h. del dia 26 els reunits van abandonar el Col·legi davant de l'amenaça de la policia d'entrar al local.

La Junta de Govern del Col·legi d'Advocats de Barcelona, en assabentar-se de l'"enterado" del Govern, va fer retirar les banderes dels balcons de l'edifici.

Un nombre indeterminat d'advocats del Col·legi de Madrid es va constituir en sessió permanent el dia 26 als locals de la corporació. Poc després foren desallotjats per la força pública. La Junta, posteriorment, es constituí en Comissió Permanent junt amb els advocats defensors.

Periodistes

A les redaccions de "Mundo Diario", "El Correo Catalán" i "Diario de Barcelona" es van celebrar assemblees informatives, amb paralització de la feina, la tarda del divendres. A "Mundo Diario" es decidí una vaga de 1/2 hora, que fou seguida per la majoria dels periodistes.

Altres professionals

Una trentena de metges es reuniren a les 22.30 del dia 26 al Col·legi de Metges. Reunions també de grups de professionals als Col·legis de Llicenciats, Aparelladors i altres. Vaga a partir del dissabte al matí a les dependències del Col·legi d'arquitectes de Girona i Baléars i a l'OIU de Barcelona.

Presos

En ser coneguda la notícia de la confirmació de la sentència de Juan Paredes, "Txiki", els presos de la Model de Barcelona van manifestar la seva repulsa donant grans cops a les portes de les cel·les (el que se'n diu la "pajaraca"), que se sentien des del carrer:

ATUREM NOUS CRIMS!

Crida del C.E.

Ve de la pàgina 1

avui és -o hauria de ser- ben clar per a tothom que qui engendra el terrorisme en el país és el propi règim, que és el govern mateix el que crida la sang i que davant d'aquesta situació dramàtica només hi ha una sortida positiva: la liquidació del feixisme i la instauració de la democràcia, amb el clima corresponent de convivència. Només així és possible de desterrar el terror de la vida pública.

Les intencions homicides del règim no s'acaben amb les execucions recents. S'anuncien com a imminents nous consells de guerra, noves penes de mort -com els de Múgica Arregui, Eva Forest i Antonio Durán, entre altres-, que poden donar lloc a noves execucions. Les mobilitzacions que es venen produint, malgrat la seva insuficiència, ens donen una mida del que podem fer per a salvar les properes víctimes: PODEM, AMB LA NOSTRA LLUITA I LA SOLIDARITAT INTERNACIONAL, ATURAR LA MÀ DEL BOTXI! No deixem passar ni un minut més!

L'estupor ha deixat pas a la indignació activa. Euskadi s'ha situat novament al capdavant de la rèplica popular. El mateix divendres 26 es produïen les primeres manifestacions, seguides de vagues els dies posteriors. El 29 la vaga és general a Bilbao, Sant Sebastià i moltes altres localitats. A Catalunya s'han produït vagues, concentracions i preses de posició a diversos centres de treball de Premsa, Banca, Sanitat, Comunicacions i altres rams; manifestacions a Barcelona, Terrassa, Sabadell i altres localitats, i nombroses homilies amb les quals el clergat català s'ha afirmat rotundament contra les penes de mort i per les llibertats. L'emotiva presència de centenars de persones a l'enterrament d'en Txiki simbolitza l'agermanament de dos pobles en la lluita comuna per la llibertat. A l'estranger, l'amplíssima campanya no "antiespanyo-

de França) i altres organitzacions polítiques i sindicals. La llista, el més que es pugui reunir completa, resulta impressionant.

L'Assemblea de parlamentaris de l'U.T.A.N. es va pronunciar contra l'admissió d'Espanya a la comunitat atlàntica (amb els vots en contra d'aquest pronunciament dels Estats Units i Canadà).

El papa Pau VI va fer tres gestions prop de Franco, demanant-li "en nom de Déu" que no vessés més sang a Espanya. L'última gestió la va fer a través de l'ambaixador a Madrid, el cardenal Ljudevit Šturm. L'última gestió la va fer a través de l'ambaixador a Madrid, el cardenal Ljudevit Šturm. L'última gestió la va fer a través de l'ambaixador a Madrid, el cardenal Ljudevit Šturm.

Per a reclamar la salvació dels condemnats s'havien produït manifestacions a París, Brussel·les, Roma, Londres, Ginebra, Behovia, Toulouse, Metz, Perpinyà, Nantes i moltes altres ciutats europees. Boicot als vaixells espanyols a França i Itàlia; a Itàlia, a més, boicot a Ibèria i paralització de les comunicacions postals.

la", com diu el govern, sinó antifeixista -i, per tant, solidària dels pobles d'Espanya- ha dut el govern de Franco a l'aïllament i menyspreu més grans coneguts des de feia molts anys.

Impulsem cadascuna d'aquestes accions cap a lluites més àmplies desemboquin en una vasta ACCIÓ DEMOCRÀTICA NACIONAL DE CATALUNYA, capaç, i tament amb les lluites dels restants pobles de l'Estat espanyol, de posar fi a la dictadura.

El Comitè Executiu del P.S.U.C. crida tot el poble de Catalunya, i en primer lloc els treballadors, a donar una rèplica serena però enèrgica i combativa al monstruós rept de la dictadura. Crida totes les forces polítiques i socials, econòmiques i culturals, a participar-se decididament a la lluita per reforçar els seus organismes unitaris de coordinació, en particular l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA. Crida els cristians -que venen fent una contribució de valor contra les penes de mort- a avaluar els seus esforços en aquest sentit. Crida igualment les forces armades a distanciar-se més obertament del règim assassí i a facilitar el trànsit a un nou règim que doni la paraula al poble i que tableixi les bases d'una convivència democràtica.

El Comitè Executiu del P.S.U.C. crida especialment els comunistes de Catalunya a posar en tensió totes les seves energies; crida cada organització, militant a impulsar, amb imaginativa audàcia, tota mena d'iniciatives que tinguin el combat de les masses a nivell de cada cop més alts, a disposar-se als sacrificis que calgui per tal d'accelerar la caiguda de l'odiosa tirania i obrir camins de justícia, dignitat i llibertat per a Catalunya i tots els pobles d'Espanya.

Barcelona, 29 de setembre de 1975

Ira i indignació davant dels crims

EUSKADI

La mateixa tarda del divendres esclaven les primeres reaccions al País Basc. A SANT SEBASTIÀ es produïa una manifestació pacífica amb la participació d'uns 5.000 manifestants i la presència de familiars dels condemnats a mort.

També a ZARAUZ i ALCORTA es van produir manifestacions amb centenars de persones. A Alcorta la guàrdia civil va "disparar a matar" per a dissoldre-les, segons "Ràdio París".

El dissabte esclatava la vaga a diversos punts del País Basc, en particular a la zona de PASAJES-RENTERIA (Guipúscoa). El dilluns 29, seguint una crida unitària a tres dies consecutius de vaga, la paralització era general a BILBAO, SANT SEBASTIÀ i moltes altres localitats.

Manifestació a PAMPLONA d'unes 3.000 persones. També s'ha cridat a 3 dies de vaga.

El mateix dia 26, des de Baiona, ETA va emetre un comunicat públic en què amenaçava amb represàlies riguroses si eren consumades les execucions.

BARCELONA

El dissabte 27 al vespre un nombre indeterminat de persones es va manifestar per la part alta de les Rambles als crits d'"Assassins", entre altres. Gran desplegament de la policia, que circula va en vehicles amunt i avall de l'andana central del passeig.

Agües i minuts de silenci el dia 27 a la RESIDENCIA DEL S.O.E. (Traumatologia), TELEFONICA (4 centrals), bancs MAS SARDÀ, POPULAR, BILBAO i BANCA CATALANA i a les obres del POLIGON CANYELLES. Concentració de personal a les escales exteriors de l'HOSPITAL CLINIC. Minuts de silenci a la festa major de la BARCELONETA, seguint una invitació feta a través dels altaveus; la gent va seure també a terra.

Més empreses han parat el dilluns 29 entre elles la MEDIR.

TERRASSA

Dia 27: manifestació d'unes 600 persones des de la Pl. Espanya fins a Comissaria.

Dia 28: cotxes amb crespens negres van a l'enterrament d'en Txiki.

SABADELL

El dijous 25, per convocatòria de 30 entitats, unes 900 persones s'havien reunit a l'església de St.Félix. Es pronunciaren contra les penes de mort

Manifestació el 26 d'unes 400 persones a les Rambles. Gran pancarta signada "Assemblea Democràtica de Sabadell" reclamant l'anul·lació de les penes de mort, amnistia i llibertats.

L'Agrupació de Veïns de la Concòrdia va suspendre una festa el 27 en signe de dol.

Durant el recital de Raimon, el 27, al teatre La Faràndula, el públic s'abstenia d'aplaudir al final de cada cançó guardant silenci. Al final, 10 minuts de silenci i 5 minuts d'aplaudiments. A la sortida, manifestació cap al centre.

BADALONA

Vaga a ESESA i FECSA

TXIKI: UNA MORT HEROICA

Les cinc condemnes a mort han estat executades en aquesta ocasió per afusellament. Sembla com si el règim hagi volgut donar en aquest cas a la Guàrdia Civil i a la Policia Armada una "satisfacció", la d'exercir una venjanca directa. Contribueix a fer-ho pensar el fet que els escamots hagin estat formats per voluntaris.

En "Txiki" ha mort a les 8.30 del 27 de setembre al cementiri del Nord (Montcada) en presència del seu germà Mikel i dels dos advocats, Magda Oranich i Marc Palmés. El seu germà, que li havia comunicat l'"enterado" del Govern el dia anterior, havia fet saber ja l'entereza i serenitat amb la qual havia rebut la notícia. Al moment de l'execució, Juan Paredes Manot conservava la mateixa serenitat. Va rebre la mort amb el puny enlaire cantant l'"Eusko gudari", l'himne nacional basc. No va morir als

primers trets, sinó que va continuar cantant fins que fou rematat.

Un miler de persones va assistir el diumenge 28 al matí a l'enterrament de Juan Paredes Manot ("Txiki") al Cementiri del Nord. La Guàrdia Civil va impedir l'accés a alguns centenars de persones més que van acudir-hi més tard.

Avui Txiki és també un màrtir nostre, de la nostra terra i del nostre combat. Txiki ha deixat un testament polític redactat davant de notari i el següent poema dedicat als seus germans petits, Kepa i Fernando:

Mañana, cuando yo muera,
no me vengais a llorar.
Nunca estaré bajo tierra.
Soy viento de libertad.

12 PAISOS RETIREN AMBAIXADORS

L'onada d'indignació que les 5 morts han provocat a tot el món, i particularment a Europa, s'ha traduït en nombrosíssimes manifestacions de masses -entre les que destaca la de París, amb 100.000 persones- i atacs a establiments espanyols. Però el fet culminant és la retirada de 12 ambaixadors: Noruega, Holanda, RDA, RFA, Suècia, Vaticà, Gran Bretanya, Mèxic, França, Itàlia, Suïssa i Àustria. Mèxic ha demanat a l'ONU que suspengui Espanya de tots els seus drets i que tots els membres de les Nacions Unides trenquin les seves relacions amb Franco. El govern franquista travessa, sens dubte, un dels moments més difícils de les seves relacions internacionals. Només sap replicar recorregent als vells tòpics de l'"Anti-Espanya" i la "campanya orouestada".

Junta Democràtica i Plataforma de Convergència

Cap a una àmplia coalició democràtica

En moments com els actuals, en què l'assassinat quintuple perpetrat per la dictadura situa el país davant l'exigència urgent de canvis democràtics, molta gent es pregunta si existeix una sortida, una alternativa viable capaç de reorganitzar el país sobre noves bases. Mentre això no existeixi de manera visible, hi ha qui se sent paralytitzat, tot i rebutjant el franquisme, pel famós parany: "o això o el caos".

Per aquesta raó ha estat particularment oportuna l'aparició, poc abans de les execucions, d'un document conjunt signat per la JUNTA DEMOCRÀTICA i la PLATAFORMA DE CONVERGÈNCIA DEMOCRÀTICA (amb l'abstenció del M.C.E.) davant de les penes de mort, que representa un pas important per avançar cap a la concreció a nivell de tot l'estat de l'alternativa que la situació reclama.

Des de Catalunya, la COORDINADORA DE FORCES POLITIQUES -que s'ha mantingut independent dels dos organismes esmentats- ha vingut preconitzant la unitat de tots dos. En un recent document, la Coordinadora catalana feia "una crida a les forces polítiques de l'estat espanyol a fi que, superant les diferències, avancin en el camí de la unitat".

El comunicat conjunt de la J.D.E. i la Plataforma, després de denunciar el decret- llei i les penes de mort, diu:

"El decret, el reglament i les penes de mort acaben definitivament amb tota il·lusió oberturista, centrista o reformista; sense un veritable trencament amb el règim no serà possible arribar a la llibertat i a la democràcia.

"La Junta i la Plataforma afirmen el seu desig d'aconseguir l'establiment d'un règim democràtic per mètodes pacífics. En conseqüència, rebutgem com a forma de lluita política el terrorisme individualista, que només beneficia objectivament el règim. El principal responsable de l'existència del terrorisme es el règim, amb la seva brutal política repressiva i la seva incapacitat objectiva d'evolució democràtica. Conscients d'això, expressem la nostra solidaritat més fervent amb el poble basc que és, en el seu conjunt, víctima d'una repressió brutal.

"La resposta coherent i eficaç de

l'oposició democràtica a aquest nou repete de violència que el règim llança a la societat espanyola està en la natural i rotunda condemna d'aquests procediments violents del règim, en la condemna del règim mateix, que els necessita per garantir la successió dictatorial prevista, i en l'organització unitària de les properes mobilitzacions de masses a nivell de l'estat espanyol fetes per totes les classes socials oposades a la dictadura, per acabar amb ella per via pacífica. A aquest fi, tant la Junta Democràtica com la Plataforma de Con

vergència Democràtica es comprometen davant de l'opinió pública a fer un esforç unitari que faci possible la formació urgent d'una àmplia coalició organitzada democràticament, sense excepcions, capaç de garantir l'exercici sense restriccions de les llibertats polítiques i sindicals i dels drets ciutadans i obri un període constituent desemboqui en la consulta popular determinant de la forma d'estat i de govern.

"Madrid, setembre de 1975

L'ideari de la Unió Militar Democràtica

La repressió dels generals ultres contra els militars democrates, lluny d'acabar amb els corrents favorables al canvi democràtic en les files de l'exèrcit espanyol, els ha impulsat i coordinat.

Per la seva gran significació, transcrivim alguns paràgrafs del comunicat que han fet públic a París, no fa gaire, representants de la U.M.D.

En el primer punt del seu IDEARI, es diu:

"El complet divorci que existeix entre l'Espanya real i el sistema totalitari que la governa, preocupat únicament per la seva permanència, fa jugar a les Forces Armades el paper de guardià dels interessos de l'actual Règim i no pas del poble espanyol. La U.M.D. (Unió Militar Democràtica), conscient d'aquesta situació, aspira que les Forces Armades es posin exclusivament al servei del poble i recuperin el seu prestigi i dignitat."

En els punts 2, 3 i 4 expressen la seva decisió de mantenir-se al marge dels partits polítics, de ser militars exemplars, d'esforçar-se per tenir comandament de tropes, per repudiar tot protagonisme.

En referir-se als OBJECTIUS NACIONALS, es pronuncien pel ple restabliment dels drets de l'home i de les llibertats democràtiques, per l'amnistia pel dret de vaga i la llibertat sindical per als treballadors, pels organismes territorials elegits democràticament, contra la corrupció, per la CONVOCATÒRIA D'UNA ASSEMBLEA CONSTITUENT elegida democràticament que elabori una constitució per a Espanya que permeti integrar-nos a l'Europa occidental.

Quan es refereixen als OBJECTIUS MILITARS, es pronuncien per un ministeri de Defensa, per donar al cos de Suboficials la preparació, dignitat i responsabilitat que li pertocquen, per la revisió de la Llei General del Servei Militar, per la reforma del sistema de justícia militar, tot reduint aquesta jurisdicció als delictes específicament militars, per l'elaboració d'un Estatut Militar.

Aquesta presa de posició dels militars democrates confirma la nostra política d'apropament entre el poble i l'exèrcit i és un estímul més per reforçar el treball de tot el nostre Partit, amb tots els antifranquistes, per tal d'aconseguir una àmplia entesa amb els militars patriotes.